

## POSTANOWIENIE

Dnia 3 lipca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Adam Redzik

w sprawie z powództwa B. sp. z o.o. sp.k. w W.

przeciwko R. G.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych

3 lipca 2024 r.,

w przedmiocie skargi nadzwyczajnej wniesionej przez Prokuratora Generalnego od nakazu zapłaty w postępowaniu nakazowym Sądu Rejonowego w Toruniu z 11 września 2015 r., sygn. I Nc 900/15,

**cofa pytanie skierowane do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, przedstawione w pkt I postanowienia z 16 listopada 2022 r., zarejestrowane w Trybunale pod sygnaturą C-810/23.**

**[SOP]**

## UZASADNIENIE

I. Postanowieniem z 16 listopada 2022 r., na podstawie art. 267 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Sąd Najwyższy zwrócił się do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z wnioskiem o rozpatrzenie dwóch pytań prawnych:

1. Czy przepisy dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.Urz.U.E.L 1993, L 95/29 ze zm.), zwłaszcza jej art. 1 ust. 1, art. 3 ust. 1, art. 6 ust. 1 i art. 7 ust. 1,

oraz przepisy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/48/WE z dnia 23 kwietnia 2008 r. w sprawie umów o kredyt konsumencki oraz uchylającej dyrektywę Rady 87/102/EWG (Dz.Urz.UE.L 2008, L 133/66 ze zm.), zwłaszcza jej art. 17 ust. 1, należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie stosowaniu przepisów prawa krajowego umożliwiającym zbycie weksla wystawionego przez konsumenta i pozostawiającym konsumentowi – w razie dokonania zbycia – jedynie możliwość dochodzenia odpowiedzialności odszkodowawczej od przedsiębiorcy?

2. Czy wskazane w pytaniu pierwszym przepisy należy interpretować w ten sposób, że sąd ma obowiązek zbadania z urzędu, czy postanowienia umowy kredytu konsumenckiego, zabezpieczonego wekslem, nie zawierają nieuczciwych warunków umownych w sytuacji, gdy powodem jest nabywca weksla, który opiera swoje roszczenie wyłącznie na stosunku wekslowym?

II. Wobec faktu, że Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w wyroku z 21 grudnia 2023 r. w sprawie C-718/21 za niedopuszczalne uznał wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Sąd Najwyższy orzekający w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych, a w postanowieniu z 29 maja 2024 r. w sprawie C-720/21, konstatację taką rozszerzył także na składy sędziowskie orzekające w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych Sądu Najwyższego z udziałem ławnika, bezcelowe jest oczekiwanie na zajęcie się przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej merytorycznie przedstawionym w pytaniach prejudycjalnych problemem prawnym.

III. W ocenie Sądu Najwyższego nie ma zatem potrzeby dalszego procedowania sprawy w Trybunale Sprawiedliwości Unii Europejskiej, wobec czego należało cofnąć pytanie skierowane do Trybunału.

[P.S.]

[ał]

